

ענת קוריאל

ורד זינגר

נעים במרחב

רטרוספקטיבה

אנשים ספורים נותרו ביער הישן,
 הם מחכים למכריהם מן העבר, אשר לא נודע
 אם מסלולם מחזורי או עזבו לעד.
 יש אומרים שהתגלגלו ליער חדש
 ללא שמש, ללא טל.
 מספרים שמצב שם נציג החק,
 עומד בפתח ורואה הכל:
 מה שזו, מה שמודקר לפתע, והוא אינו מקל בדבר.
 חלק מן הדיירים החדשים לא עומדים בפקוח. הם אוספים צידתם
 ומחפשים את השביל חזרה, אך מתנגעים למוצאו:
 הדרך מלאה בורות והרוח נגדית.
 כל עקב שהם מניחים, מותר אחריו סימן שנמחק מיד.

הנוף שנשקף
 מגב הנמר
 היה משכר:
 הפרחים היו אדמים
 מאד
 והלילה אפל
 במיוחד
 והדמעות היו מוצקות מרב מלח
 וכמוהן גם הפחד.
 כעת כבר יבשו הדמעות
 והפרחים סתמיים,
 אבל את הלילות הבהירים
 מכהים הגעגועים.

אלי שמואלי

חיי קלסר

כמה נקדות למס ההכנסה
 וכמה לקצבת האבטלה.
 כמה לבטוח המשלים
 וכמה לבית החולים.
 כל-כך הרבה מהחיים מחסלים
 על חשוכי הזכאות והאשמה.
 תלושי משכרת, שוברי תשלום לבטוח הלאמי,
 תלושי ארנונה, אשור זכאות לתאר,
 אשור על שחרור מהצבא.
 החיים מצטמצמים ל
 חפוש, מציאת,

השגת, שכפול,
 החתמת, פיקסוס,
 הגשה
 ותיק
 של
 ערמת ניירות
 מצהיבים.
 אפשר לדחס אותה בקלסר,
 ועוד ישאר מקום
 להספד
 ולתעודת פטירה.